

apró minden

kis tata
 NAGY TATA őshelye
 baj szőlőhegye
 hölgytársi békeidő
 vállalva utat erényt
 nem veszve ösvényt
 reményt szavakban
 kívül kisfejú nagyfejűn
 hol cseppekben hulla hó
 pelyhekben esik eső
 mivégre élegy ember
 szenvedni feltámadni
 majd vásárnap
 hajnaltájt mikor máskor
 szólnak mag dalai
 hol van
 had temetem tisztességben
 MÁRIA
 MESTER
 még nem mentem fel
szeretet feltétel nincs
 párbeszéd csak ketten
 boldog meglepetten
 lehet egyben örökké
 mivégre halt ok
 hegy széljárta oldalán
 nyugat hanyatló fokán
 várni harangot
 akiért szól
 keresve találva
 végtelenbe rejtőzni
 ölelni egy más
 szent önkívület

Mesterünk a kultusz évi idején!

gondoltam köszönetképp e pár szót

feledve szószárt

nagy lelked esetleges, ilyen iránbóli felüdültetésére

mulandó lélektől

múlhatatlantiszi lelke dig küldöm.

Öllek Katával

magam és társam nevében

14 téli telihold
köd elcsúszik ijedten
némán felkiált

újholdkor nyáron
ezercsillagragyogás
hangban hallgatás

Nap kelet nyugat
zúg sziklák között a szél É
ősz tavaszt mutat T
kijárat valahonnan E
bejárat valahova R

hosszú szelesen
széles tán olyan utca
találkozásház
falombárnyékülésen
csöndbeszédet tartanak

templom csiga lép
kicsi régi orgona
ég út föl oda

dukay barnabás